

ROMANIA
CURTEA DE APEL TIMISOARA
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR. 2434
Ședința publică din 16 aprilie 2013
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

S-au luat in examinare recursurile formulate de paratele Administrația Finanțelor Publice și D.G.F.P. Arad împotriva sentinței civile nr. xxx/2012, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. xxx/2012 în contradictoriu cu intimatul xxx, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică, s-a prezentat pentru intimatul xxx, av. xxx, în substituirea av. Xxx, lipsa recurențele Administrația Finanțelor Publice Arad și D.G.F.P. Arad.

Procedura legal îndeplinită.

După deschiderea dezbaterilor, s-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință după care, reprezentanta reclamantului intimat a depus la dosar concluzii scrise, împuternicire avocațială a av. Xxx, delegație de substituire și chitanța privind achitarea onorariului avocațial.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta reclamantului intimat a solicitat respingerea recursului, ca nefundat și menținerea hotărârii atacate ca temeinică și legală, cu cheltuieli de judecată.

CURTEA,

Deliberând asupra recursului, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. xxx/13.11.2012 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. xxx/108/2012, prima instanță a admis acțiunea formulată reclamantul xxx contra paratelor Administrația Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice Arad pentru anulare act și restituire taxa auto.

A anulat Decizia nr.xxx din 10.08.2012 emisă de parata Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Decizia nr.xxx din 08.06.2012 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad și a obligat pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad la restituirea sumei de xxx lei cu titlu de taxa pentru emisii poluante către reclamant și a dobânzilor aferente conform art.124 din Codul de procedură fiscală.

A obligat pârâtele la plata sumei de **739,3** lei cheltuieli de judecată către reclamant.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut, în esență, că taxa pentru emisiile poluante - instituită prin Legea nr. 9/2012 - au aceeași natură ca și taxa de

poluare reglementată de O.U G. nr. 50/2008, fiind contrară dispozițiilor art. 110 d Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

S-a reținut că potrivit jurisprudenței stabile a Curții de Justiție a Uniunii Europene, art. 110 trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă de poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit, încât descurajează punerea în circulație, în statul membru, a unor vehicule de ocazie, cumpărate în alte state membre, fără, însă, a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie, având aceeași vechime și aceeași uzură, de pe piața națională; totodată, că, în atare situații, Curtea recunoaște contribuabililor dreptul la rambursarea impozitelor și taxelor prelevate de, un stat membru cu încălcarea dreptului european.

Constatând că instituirea taxei s-a făcut cu încălcarea art. 110 din Tratat;/ cererea **reclamantului** este admisibilă, taxa fiind în contradicție cu legislația": europeană în materie.

Potrivit art. **124** Cod pr. fiscală s-a reținut că **reclamantul** este îndreptățit și la plata dobânzilor legale.

Împotriva sentinței menționate au declarat **recurs** pârâtele Administrația Finanțelor Publice Arad și D.G.F.P. Arad solicitând modificarea în parte a acesteia, în sensul respingerii acțiunii **reclamantului**.

Recurente au invocat prevederile Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, susținând că nu există nici un temei care să justifice afirmația **reclamantului**, potrivit căreia taxa încalcă reglementările instituite prin art. 110 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene. A apreciat, prin urmare, că în speță nu se face dovada încălcării „principiului libertății circulației mărfurilor”, cum greșit a susținut reclamantul.

Au mai învederat că, așa cum se arată în art. 1 al noii legi - „prezenta lege stabilește cadrul legal privind instituirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, denumită în continuare taxă” - taxa vizează protecția mediului și este conformă normelor de drept comunitar, nefiind contestată de Comisia Europeană.

Recurenta D.G.F.P. Arad, a criticat în plus hotărârea instanței de fond și sub aspectul obligării la plata cheltuielilor de judecată, apreciind că onorariul avocațial este disproporționat, în raport cu munca depusă și gradul de complexitate a cauzei, solicitând micșorarea acestuia.

Reclamantul **Bene Ionel** a formulat **concluzii scrise**, prin care a solicitat respingerea recursurilor pârâtelor, ca nefondate, și menținerea în întregime a dispozițiilor instanței de fond.

Examinând hotărârea atacată, atât prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor art. 304 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă, cât și din oficiu, în baza art. 306 alin. 2 din același cod, Curtea constată că recursurile sunt nefondate.

Curtea reține că taxa încalcă dispozițiile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, așa cum este el interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Potrivit acestui text, niciun stat membru nu poate impune, direct sau indirect, asupra produselor provenind din alte state membre, impozite sau taxe interne care nu sunt percepute, direct sau indirect, produselor naționale similare.

În sensul celor de mai sus, Curtea relevă că, potrivit Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, taxa se datorează pentru autovehiculele din categoriile M1, M2, M3 și N1, N2, N3, astfel cum sunt acestea definite în RNTR 2 - reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la

acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 11/2003, cu modificările și completările ulterioare (art. 3).

Obligația de plată a taxei *intervine cu ocazia primei înmatriculări* a unui vehicul în România (art. 4 al. 1 lit. a), iar aceasta se calculează de autoritatea % competentă (art. 5 alin. 1).

După cum se poate constata, prevederile art. 4 al. 1 din Legea nr. 9/2012 identice cu cele ale art. 4 lit. a din OUG nr. 50/2008 (potrivit cărora obligația de a taxa intervine tot cu ocazia primei înmatriculări).

Deși la al. 2 al art. 4 din Legea nr. 9/2012, se prevede că obligația de plată a intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, la unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru "prisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și stărilor ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte tegoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit înțetărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării - aplicarea acestor Izitii a fost suspendată până la data de

01.01.2013 (potrivit art. 1 din OUG nr. 11/

în atare situație, întrucât reglementările normative cuprinse în Legea nr. '12 (în temeiul cărora i s-a perceput **reclamantului** taxa pentru emisii poluante ată pe calea acțiunii pendinte) sunt identice cu cele ale OUG nr. 50/2008, se ne a statua că și acestea încalcă dispozițiile art. 110 din Tratatul privind ȃonarea Uniunii Europene - potrivit căruia *„niciun stat membru nu poate impune, t sau indirect, asupra produselor provenind din alte state membre, impozite sau interne care nu sunt percepute, direct sau indirect, produselor naționale similare”*.

în sensul celor de mai sus, instanța reține că, prin Hotărârea din 7 aprilie 2011 înunțată în dosarul nr. C-402/09 (cauza Tatu vs. România) Curtea de la icemburg a stabilit că *„art. 110 din Tratat trebuie interpretat în sensul că se opune un stat membru să instituie o taxă de poluare aplicată autovehiculelor cu ocaz/'a iPfimei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este asttfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a *”*unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceiași vechime și aceiași uzură de pe națională”*.*

Ori, O.U.G. nr. 50/2008 și, în continuare, Legea nr. 9/2012 (în forma aflată în *”^goare la data plății taxei), stabilesc o taxă care se aplică cu ocazia primei înmatriculări în România a unor autovehicule, inclusiv a celor de ocazie cumpărate ;din alte state membre U.E., fără să stabilească o taxă pentru autovehiculele de "ocazie având aceiași vechime și aceiași uzură, aflate deja în circulație pe teritoriul României la data instituirii taxei (și pentru care, deci, nu s-a plătit taxa). Procedând astfel, statul român descurajează cumpărarea de autovehicule de ocazie din alte state membre ale U.E., prin aceea că face să fie mai avantajoasă cumpărarea autovehiculelor de ocazie similare, ca vechime și uzură, deja înmatriculate pe tentoriul României.*

Curtea constată, însă, că prin Legea nr. 157/2005, România a ratificat Tratatul, Privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europear~ acestei ratificări sunt reglementate de dispozițiile art. 148 alin. 2 din,, . României, conform cărora, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor conștitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respec

prevederilor actului de aderare; potrivit alin. 4 al aceluiași articol, Paria Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează ad[^] la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului^{3*}

Așadar, în măsura în care există neconcordanță între legea internă, în- Legea nr. 9/2012, și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ins" române trebuie să aplice cu prioritate legislația comunitară, ceea ce tribunal" făcut.

Concluzionând, Curtea reține că taxa este nelegală, raportat la art. 1t Tratat, motiv pentru care în mod justificat a fost restituită de prima instanță, in sub aspectul aplicării dispozițiilor art. 124 Cod procedură fiscală, referitoare la dobânda fiscală.

Nici criticile referitoare la obligarea instituțiilor pârâte la suportarea cheltuieli de judecată și nereducerea quantumului acestora nu sunt întemeiate, raportat la[^] 274 din Codul de procedură civilă - care, în alin. 1, statuează că partea care cad' pretenții va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuieli de judecată.

Ori, partea căzută în pretenții în litigiul pendinte sunt tocmai instit recurente, așa încât în mod legal prima instanță a dispus obligarea acestora la p' cheltuielilor de judecată solicitate de reclamant.

Pe de altă parte, Curtea constată că deși alin. 3 al art.274 Cod proced civilă reglementează posibilitatea reducerii de către instanță a quantumului onorariilor avocațiale, în speță nu se poate aprecia că onorariul perceput de către avoca^J reclamantului ar este unul nepotrivit de mare, în raport cu munca prestată și gra de complexitate al cauzei (analizat nu numai prin prisma cererii introductive, ci și pri raportare la apărările formulate în fața instanței de fond de către instituțiile pârâte). :

Față de cele de mai sus, recursurile pârâtelor apar ca nefondate și se impun fi respinse.

În baza art. 274 Cod pr. civ., va obliga recurentele la plata către intimatul xxx a sumei de 400 lei, cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE:

Respinge recursurile formulate de pârătele Administrația Finanțelor Publice; Arad și D.G.F.P. Arad împotriva sentinței civile nr. xxx/13.11.2012 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. xxx/108/2012, în contradictoriu cu intimatul xxx;

Obligă recurentele la plata către intimatul xxx a sumei de 400 lei, cheltuieli de judecată. Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi, 16.04.2013.